

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	SSO Małgorzata Perdion-Kalicka
Protokolant –	st.sekr.sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 23 listopada 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Sp. z o.o. z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych: M. K. i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

o wstrzymanie dostaw paliwa gazowego

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 17 czerwca 2016 r.

Nr (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, że wstrzymanie przez przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., przy udziale (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., dostarczania paliwa gazowego w dniach od 31 sierpnia do 4 września 2015 r. do lokalu położonego w T. przy ul. (...) nie było nieuzasadnione;
- zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 1540 zł (jeden tysiąc pięćset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1440 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

XVII AmE 121/16

UZASADNIENIE

W dniu 17 czerwca 2016 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (zwany dalej Prezesem URE) wydał decyzję nr (...), w której stwierdził, że wstrzymanie dostaw paliwa gazowego do lokalu położonego w T. przy ul. (...) przez przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (dalej także jako sprzedawca) było nieuzasadnione.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) Sp. z o.o. w W., wnosząc o zmianę decyzji poprzez uznanie, że wstrzymanie przez powoda, dostarczania paliwa gazowego w dniach od 31 sierpnia 2015 roku do 4 września 2015 roku do lokalu położonego w T. przy ul. (...) nie było nieuzasadnione ewentualnie o uchylenie decyzji w całości, oraz zasądzenie od

pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania w wysokości 1557 złotych, w tym 100 zł opłaty sądowej oraz 1457 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Odwołujący zarzucił przedmiotowej decyzji naruszenie:

- art. 8 ust. 1 p.e. poprzez przekroczenie przez pozwanego jego ustawowych kompetencji do rozstrzygania sporów i rozpoznanie, spornych między stronami umowy, kwestii cywilnoprawnych, zastrzeżonych dla sądu powszechnego, dotyczących sposobu zaliczania wpłat odbiorcy gazu przez powoda na podstawie art. 451 k.c.;

- art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a. poprzez jego niezastosowanie i nie zawieszenie postępowania, pomimo wystąpienia zagadnienia wstępnego, którego przesądzenie jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy;

- art. 6b ust. 3 p.e. i art. 6c p.e. poprzez ich błędną wykładnię i bezpodstawne przyjęcie, że na sprzedawcy ciąży obowiązek dodatkowego pouczenia odbiorcy paliwa gazowego o prawie do wniesienia reklamacji;

- art. 6d p.e. poprzez błędną wykładnię i przyjęcie istnienia rzekomego obowiązku powoda wznowienia dostarczania paliwa gazowego, że w chwili kiedy jest do tego zobowiązany upłynął już termin, do którego miałby potencjalnie kontynuować wznowione dostawy;

- błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na rozstrzygnięcie sprawy polegający na przyjęciu, że opłata za wznowienie dostarczania paliwa gazowego określona w Taryfie Operatora Systemu Dystrybucyjnego, ma charakter odszkodowawczy i jest opłata za usługę, która nie jest związana bezpośrednio z dostarczaniem paliwa gazowego, a co za tym idzie nie jest usługą, o której mowa w art. 6b ust. 3 ustawy P.E.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o połączenie sprawy niniejszej ze sprawą XVII AmE 120/16 do wspólnego rozpatrzenia oraz o oddalenie odwołania, a także zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Zainteresowany w sprawie – M. K. zawarł w dniu 15 lipca 2009 r. umowę kompleksową o nr (...) z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na dostarczanie paliwa gazowego do obiektu położonego przy ul. (...) w T.. Integralną częścią umowy stanowiły Ogólne Warunki Umowy Kompleksowej (OWU), (umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego z dnia 15 lipca 2009 r. - k. 49 – 49v, 50 – 51v akt adm., OWU k. 40-41 akt sądowych). Umowa kompleksowa przewidywała, że usługa dystrybucji paliwa jest wykonywana przez operatora systemu dystrybucyjnego na podstawie umowy o świadczenie usługi dystrybucji, zawartej przez sprzedawcę z operatorem. Odbiorcę, w myśl pkt IV.1 OWU wiązała także taryfa, czyli stosowany przez sprzedawcę zbiór cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania, na podstawie którego rozliczana była sprzedaż i dostarczanie paliwa gazowego odbiorcy. W rozliczeniach z odbiorcą miała także zastosowanie taryfa operatora systemu dystrybucyjnego, o ile umowa nie stanowiła inaczej (pkt I.2 UWU) oraz instrukcja ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej (IRiESD) tego operatora (pkt I.6 OWU).

W myśl pkt II.1.1 OWU obowiązkiem odbiorcy było m.in. terminowe regulowanie należności związanych z realizacją umowy kompleksowej, oraz płacenia operatorowi należnych mu opłat (pkt III.1.13 OWU). Za dzień uregulowania należności przyjęto datę wpłaty w kasie sprzedawcy lub datę wpływu należności na rachunek bankowy sprzedawcy wskazany na fakturze lub innym dokumencie na podstawie którego następują płatności z tytułu realizacji umowy kompleksowej (pkt. IV.7 OWU). Za przekroczenie terminu płatności odbiorca był zobowiązany do zapłaty odsetek ustawowych (pkt IV.8 OWU).

Ogólne warunki umowy przewidywały także, **że w przypadku wznowienia dostarczania paliwa gazowego, gdy wstrzymanie jego dostarczania wynikało z powodów, za które wyłącznie odpowiada odbiorca,**

jest on, zgodnie z postanowieniami taryfy, zobowiązany do pokrycia kosztów wstrzymania i wznowienia dostarczania paliwa gazowego (pkt VIII.7 OWU)

Począwszy od faktury z dnia 30 maja 2014 r. nr (...) na kwotę 177,86 zł z terminem płatności do dnia 7 sierpnia 2014 r. (załącznik nr 19 - k. 84 akt adm.) M. K. regulował zobowiązania wynikające z umowy na dostawę paliwa gazowego w sposób nieterminowy. W konsekwencji (...) Sp. z o.o., dwukrotnie wstrzymywał odbiorcy dostarczanie paliwa gazowego, po czym ponownie go wznowiał po uregulowaniu zaległych należności przez odbiorcę. Dostawę wstrzymano w dniach 29.09.2014r i 2.06.2015r (k 124-130). Po wstrzymaniu i ponownym wznowieniu dostarczania paliwa, które miało miejsce 2 czerwca 2015r, powód wystawił odbiorcy 8 czerwca 2015r fakturę VAT (...) na kwotę 169,37 zł z terminem płatności 22 czerwca 2015 r. tytułem opłaty za usługę wznowienia dostarczania paliwa gazowego na podstawie pkt 5.1.1.9a) Taryfy nr 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych W-2.1 (k.116 akt adm)

Z tytułu dostaw gazu w miesiącu kwietniu sprzedawca wystawił 27 kwietnia 2015r odbiorcy fakturę (...) na kwotę 246,90 zł (k.113 akt adm).

Z tytułu dostaw gazu w miesiącu maju sprzedawca wystawił 25 maja 2015r fakturę (...) (k.115) na kwotę 82,94 zł. W tym samym miesiącu wystawił odbiorcy także notę odsetkową o nr (...) na kwotę 1,69 zł (k. 114 akt adm).

Z tytułu dostaw paliwa gazowego w miesiącu czerwcu sprzedawca wystawił odbiorcy fakturę (...) na kwotę 85,51 zł oraz notę odsetkowa (...) na kwotę 1,93 zł (k.117 akt adm).

W dniu 2 czerwca 2015 roku odbiorca uiszczył na rzecz sprzedawcy kwotę 249,47 zł, tytułem zapłaty za fakturę o nr (...). Odbiorca wskazał w poleceniu zapłaty ten numer faktury (potwierdzenia przelewu k. 20v, 19 akt adm).

Wpłacona przez odbiorcę kwotę 249,47 zł została zaliczona przez sprzedawcę na poczet zapłaty pozostałej części opłaty za fakturę o nr (...) w kwocie 105,53 zł, opłaty noty odsetkowej w wysokości 2,57 zł – nr faktury (...) oraz część opłaty za fakturę o nr (...) w kwocie 141,37 zł.

W dniu 1 lipca 2015 roku odbiorca wpłacił kwotę 84,63 zł tytułem opłaty za dostawę gazu z faktury nr (...) (polecenie zapłaty ze wskazaniem nr tej faktury k. 23 akt adm), która to wpłata została zaliczona przez sprzedawcę jako częściowa zapłata za fakturę nr (...).

W dniu 23 lipca 2015 r. powód wystosował do odbiorcy wezwanie do zapłaty kwoty 362,34 zł, na którą składały się opłaty z tytułu:

- faktury o nr (...), tj pozostałych do zapłaty 20,9 zł,
- faktury o nr (...) tj kwoty 82,94 zł,
- noty odsetkowej o nr (...) tj kwoty 1,69 zł,
- faktury o nr (...) tj kwoty 169,37 zł,
- faktury o nr (...) tj kwoty 85,51 zł
- noty odsetkowej nr (...) tj kwoty 1,93 zł

(wezwanie do zapłaty z dnia 23 lipca 2015 r, .k. 75 akt adm.).

Kolejnej wpłaty odbiorca dokonał 12 sierpnia 2015 roku. Kwotę 87,44 zł uiszczył tytułem opłaty za dostawę gazu zgodnie z fakturą nr (...) (potwierdzenie przelewu k.23v akt adm), a powód rozdzielił tę sumę i zaliczył ją na poczet pozostałej do zapłaty kwoty z faktury nr (...) w kwocie 20,90 zł oraz pozostałej do zapłaty kwoty z faktury nr (...) w wysokości 66,54 zł.

W związku z brakiem zapłaty pełnej sumy zadłużenia, wskazanej w wezwaniu do zapłaty z dnia 23 lipca 2015 r. (pozostała kwota do zapłaty wynosiła 274,9 zł), sprzedawca 20 sierpnia 2015 roku przekazał zlecenie do Operatora Systemu Dystrybucyjnego na wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego, które nastąpiło 31 sierpnia 2015 roku (lista klientów kwalifikujących się do wstrzymania paliwa gazowego z tytułu zadłużenia z dnia 20 sierpnia 2015 roku – załącznik nr 64 – k. 131 akt adm., „zlecenie – karta pracy” z czynności wstrzymania dostawy paliwa gazowego w dniu 31 sierpnia 2015 roku otrzymana od OSD – załącznik nr 65 – k. 132 akt adm.)

Tego samego dnia, tj. 31 sierpnia 2015 roku, odbiorca dokonał zapłaty kwoty 105,53 zł i wskazał, iż jest to wpłata tytułem zapłaty faktury nr (...) – 18,09 zł oraz faktury nr (...) – 87,44 zł (k.24v akt adm.). Sprzedawca zaliczył jednak tę wpłatę jako część opłaty za fakturę nr (...),4 zł, fakturę nr (...) – 1,69 zł oraz część opłaty za fakturę nr (...) – 87,44 zł

Pomimo dokonanej 31 sierpnia 2015 r. przez odbiorcę zapłaty, nie doszło do wznowienia dostawy gazu. Sprzedawca stał bowiem na stanowisku, że odbiorca nadal zalegał z zapłatą kwoty 169,37 zł, na którą składało się: 81,93 zł – tytułem części zapłaty faktury nr (...), 1,93 zł – z noty odsetkowej nr (...) oraz 85,51 zł – tytułem zapłata faktury nr (...)

W dniu wstrzymania dostarczania gazu tj. 31 sierpnia 2015 roku, odbiorca złożył reklamację na wstrzymanie dostawy paliwa gazowego, która nie została uwzględniona przez (...) Sp. z o.o., a odpowiedź pisemna na reklamację została przesłana odbiorcy 2 września 2015 roku. Pomimo złożenia reklamacji powód nie złożył zlecenia wznowienia dostaw paliwa gazowego (reklamacja na wstrzymanie dostaw gazu, k. 136 akt adm., odpowiedź na reklamację, k. 137 akt adm.)

Odbiorca 4 września 2015 roku poinformował powoda o złożeniu wniosku do Prezesa URE o rozstrzygnięcie sporu w zakresie nieuzasadnionego wstrzymania dostawy gazu i wniósł o bezzwłoczne wznowienie dostawy paliwa gazowego. Na skutek zawiadomienia powód złożył zlecenie na wznowienie dostawy gazu i 4 września 2015 Operator Systemu Dystrybucyjnego dokonał wznowienia dostaw paliwa gazowego (zawiadomienia o skierowaniu sprawy do Prezesa URE –k. 141 akt adm., zlecenie wznowienia dostaw– k. 133, 134 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny nie był sporny między stronami i został ustalony przez Sąd w oparciu o powołane wyżej dowody zgromadzone w toku postępowania administracyjnego i sądowego.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie powoda jest uzasadnione, gdyż w istocie w dacie wstrzymania paliwa gazowego tj. 31 sierpnia 2015r odbiorca zalegał wobec niego z płatnościami za usługi, których to należności nie uiścił pomimo dodatkowego pisemnego wezwania do ich zapłaty i udzielania 14 dniowego terminu, z zastrzeżeniem, że nieuiszczenie zapłaty w terminie spowoduje wstrzymanie dostaw paliwa.

Podstawę prawną wstrzymania dostaw paliwa gazowego odbiorcy stanowił przepis art. 6b ust 2 p.e., w myśl którego przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca **zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni** po upływie terminu płatności.

Przed wstrzymaniem dostarczania paliwa, przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia (art. 6b ust 3 p.e.).

Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane niezwłocznie wznowić dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wstrzymanego z powodów, o których mowa w art. 6b ust. 1, 2 i 4 p.e., jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania.

W sytuacji gdy przedsiębiorstwo energetyczne wstrzymało dostarczanie paliw, a odbiorca złożył reklamację na wstrzymanie, przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane wznowić dostarczanie paliw gazowych lub energii w terminie 3 dni od dnia otrzymania reklamacji i kontynuować dostarczanie paliw gazowych do czasu jej rozpatrzenia (art. 6d ust 1 p.e.).

W przypadku gdy reklamacja nie została rozpatrzona pozytywnie przez przedsiębiorstwo energetyczne i odbiorca wystąpił do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o rozpatrzenie sporu w tym zakresie, przedsiębiorstwo jest obowiązane kontynuować dostarczanie paliw gazowych do czasu wydania decyzji przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. (art. 6d ust 2 p.e.).

Powyższe regulacje dają Sądowi podstawą do stwierdzenia, że w opisanym stanie faktycznym wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego było uzasadnione.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że przedsiębiorstwo energetyczne będące stroną umowy kompleksowej, uprawnione było stosowanie do treści OWU oraz Taryfy do uzyskania zapłaty za usługę wznowienia dostarczania paliwa gazowego, gdy wstrzymanie jego dostarczania wynikało z powodów, za które wyłącznie odpowiada odbiorca, (VIII.7 OWU). Zdaniem sądu wznowienie dostaw paliwa gazowego ma charakter świadczenia ekwiwalentnego. Dostawca paliwa gazowego ponosi koszty związane z podjęciem szeregu czynności wiążących się z wznowieniem i należy mu się z tego tytułu wynagrodzenie. Nie ma więc ta opłata charakteru odszkodowawczego. Jednocześnie usługa ta jest immanentnie związana z umową kompleksową tj ze sprzedażą i przesyłaniem paliwa gazowego, skoro ustawowe uregulowania tej umowy przewidują możliwość wstrzymania dostarczania paliwa gazowego i ponownego wznowienia jego dostaw (przepis art 6b ust. 2 i 3 p.e. stanowi podstawę prawną do wstrzymania dostarczania paliwa).

Zdaniem Sądu nie ma więc podstaw prawnych, aby z zakresu usług za które odbiorca nie uiścił zapłaty w terminie, o których mowa w powołanych przepisach art. 6b ust 2 i 3 p.e., wyłączyć usługę związaną z wznowieniem dostarczania paliwa gazowego.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że odbiorca był zobowiązany do zapłaty kwoty 169 ,47 zł za usługę wznowienia dostarczania paliwa gazowego (faktura VAT (...)), gdyż usługa ta niewątpliwie została wykonana przez powoda, wysokość opłaty za jej świadczenie została ustalona w taryfie, a ponadto odbiorca nie reklamował ani tej usługi ani wysokości wynagrodzenia z tytułu wznowienia dostaw. Tym samym po stronie odbiorcy istniało wymagalne zobowiązanie do zapłaty na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego kwoty 169, 37 zł z tytułu usługi wznowienia doręczania energii w dniu 2 czerwca 2015r. Skoro termin zapłaty określony w fakturze wskazywał na dzień 22 czerwca 2015r, to wezwanie do zapłaty z 23 lipca 2015r obejmujące m.in wierzytelność z tytułu wznowienia dostaw paliwa uwzględniało 30 dniowy termin zaległości po upływie którego przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie paliwa w razie nieuiszczenia zaległych opłat.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że odbiorca był zobowiązany do zapłaty kwoty 169 ,47 zł za usługę wznowienia dostarczania paliwa gazowego (faktura VAT (...)), gdyż usługa ta niewątpliwie została wykonana przez powoda, wysokość opłaty za jej świadczenie została ustalona w taryfie, a ponadto odbiorca nie reklamował ani tej usługi ani wysokości wynagrodzenia z tytułu wznowienia dostaw. Tym samym po stronie odbiorcy istniało wymagalne zobowiązanie do zapłaty na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego kwoty 169,37 zł z tytułu usługi wznowienia doręczania energii w dniu 2 czerwca 2015r. Skoro termin zapłaty określony w fakturze wskazywał na dzień 22 czerwca 2015r, to wezwanie do zapłaty z 23 lipca 2015r, obejmujące m.in wierzytelność z tytułu usługi wznowienia dostarczania paliwa, było uzasadnione. Skoro niewątpliwie było, że odbiorca w wyznaczonym dodatkowym 14 dniowym terminie wierzytelności z tego tytułu nie uiścił, co było bezsporne między stronami, to brak zapłaty tego zobowiązania w dniu 31 sierpnia 2015r uzasadniał wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego odbiorcy. Przy czym wstrzymanie dostarczania paliwa w tym dniu, uwzględniało 30 dniowy termin zaległości, po upływie którego przedsiębiorstwo energetyczne, w myśl art. 6b ust 2 p.e., może wstrzymać dotaczanie paliwa.

Zdaniem Sądu uiszczenie przez odbiorcę kwoty 105,53 zł w dniu 31 sierpnia 2015r, po wstrzymaniu dostarczania paliwa, nie uzasadniało jego wznowienia w tym dniu. Odbiorca uiszczając tą kwotę wskazał inne zobowiązania na poczet których dokonuje płatności, niż wynikające z faktury VAT (...). Tym samym przedsiębiorstwo energetyczne nie było uprawnione do zarachowania zapłaconej przez odbiorcę kwoty na poczet zaległości z rzeczony faktury VAT (...). Ponadto wpłacona kwota i tak nie zaspokajała całości długu z tej faktury (do zapłaty była kwota 169,37 zł a dokonano zapłaty jedynie 105,53 zł).

Powyższa uwaga dotycząca niemożności zarachowania zapłaty na poczet innego długu niż ten który wskazał dłużnik, odnosi się do wszystkich wpłat dokonywanych przez odbiorcę, który przy każdej płatności wskazywał, który z długów zaspokaja, wskazując na konkretny numer faktury. Takie uprawnienie dla dłużnika przewiduje przepis art. 451 § 1 k.c. w myśl, którego dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Wierzyciel natomiast w takiej sytuacji może jedynie, to co przypada na poczet danego długu, zaliczyć przede wszystkim na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne.

W ocenie Sądu w zobowiązaniach ciągłych, a do takich należy umowa sprzedaży i dostarczania paliwa gazowego zawarta na czas nieoznaczony, upływ każdego kolejnego okresu rozliczeniowego, w którym nastąpiło spełnienie świadczenia przez sprzedawcę paliwa, powoduje powstanie po stronie odbiorcy, zobowiązania do świadczeń o charakterze okresowym, tj zapłaty za pobrane paliwo i świadczone usługi. Upływ więc każdego okresu rozliczeniowego powoduje powstanie po stronie dłużnika odbiorcy, kolejnego długu, co odzwierciedlają faktury wystawiane w cyklu comiesięczny przez sprzedawcę paliwa.

Jeśli więc odbiorca wskazywał w poleceniu zapłaty na poczet którego długu uiszcza zapłatę, to powód nie był uprawniony do zaliczenia tych wpłat na poczet innego zobowiązania okresowego odbiorcy (z innej faktury).

W konsekwencji należało przyjąć, że powód uiszczył wszystkie inne niż wynikające z faktury VAT (...) zobowiązania okresowe, które było objęte wezwaniem z 23 lipca 2015r.

W szczególności w dniu 2 czerwca została opłacona faktura (...) na kwotę 246,90 zł, w dniu 1 lipca została opłacona faktura (...) (k.115) na kwotę 82,94 zł i w dniu 12 sierpnia została opłacona faktura (...) na kwotę 85,51 zł.

Jak to zostało wyżej wywiedzione, pomimo dokonania zapłaty należności wynikających z powyższych faktur przed dniem 31 sierpnia 2018, powód był uprawniony do wstrzymania dostarczania paliwa gazowego, gdyż odbiorca nie dokonał zapłaty za usługę z faktury VAT (...), tj za usługę wznowienia dostarczania paliwa gazowego.

W tym stanie rzeczy Sąd stoi na stanowisku, że wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego w dniu 31 sierpnia 2015r było uzasadnione.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów wobec powoda, wyartykułowanych w decyzji i które stały się dla organu powodem do uznania, że wstrzymanie dostarczanie paliwa gazowego było nieuzasadnione, to Sąd nie znajduje podstaw prawnych do uznania argumentów pozwanego za zasadne.

W szczególności przepisy prawa energetycznego nie stawiają przedsiębiorstwu energetycznemu wymogu, aby wezwanie, o jakim mowa w art. 6b ust 3 p.e., zawierało pouczenie o możliwości wystąpienia, zgodnie z art. 6c p.e., z reklamacją. Skoro więc brak takiego wymogu ustawowego, a jednocześnie informacja taka znajduje się w OWU, to nie można przypisać winy przedsiębiorstwu energetycznemu, która dodatkowo uzasadniałaby uznanie wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego za nieuzasadnione.

Taka sama argumentacja odnosi się do zarzutu, że w treści wezwania do zapłaty, jakie sprzedawca skierował do odbiorcy, nie zawarto informacji, że wznowienie dostarczania paliwa gazowego nastąpi po uregulowaniu zaległych i bieżących należności za pobrane paliwo gazowe.

W sprawie niniejszej było bezsporne, że sprzedawca wywiązał się z obowiązku informacyjnego o jakim mowa w art. 6b ust. 3 p.e., tj pouczył odbiorcę, że nieuregulowanie przez niego zobowiązań wskazanych w wezwaniu, w terminie 14 dni, będzie skutkowało wstrzymaniem dostarczania paliwa gazowego.

Co do zarzutu organu, że sprzedawca mógł podjąć mniej radykalne kroki zmierzające do nakłonienia odbiorcy do zapłaty zaległych należności, a w razie ich nieskuteczności, dochodzić na drodze cywilnej zapłaty wymaganych wierzytelności wraz z odsetkami za zwłokę, to Sąd nie podziela tego argumentu w sytuacji sporu czy wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego było uzasadnione. Rozstrzygnięcie tej kwestii powinno odbywać się w oparciu o kryteria obiektywne, o jakich mowa w art. 6b ust 2 i 3 p.e. Należy bowiem uznać, że jest to uprawnienie zastrzeżone na korzyść przedsiębiorstwa energetycznego. To ono ma prawo, w sytuacji zaistnienia obiektywnej przesłanki do wstrzymania dostarczania paliwa, zdecydować czy z uprawnienia tego skorzysta czy nie, i nie powinno mieć to wpływu na ocenę, czy obiektywnie wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego było uzasadnione w okolicznościach sprawy. Na marginesie, w okolicznościach niniejszej sprawy, nie można także stwierdzić, aby wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego przez przedsiębiorstwo energetyczne stanowiło nadużycie prawa podmiotowego. W ocenie Sądu odbiorca, który notorycznie nie reguluje swoich zobowiązań lub reguluje je z opóźnieniem, pomimo wcześniejszego już wstrzymywania dostarczania paliwa, a taka sytuacja miała miejsce w sprawie niniejszej, nie zasługuje na taką ochronę, gdyż powinien się liczyć z konsekwencjami niewywiązywania się z umowy kompleksowej.

Sąd nie znalazł także podstaw do uznania, że niewznowienie dostarczania paliwa gazowego przez sprzedawcę, mimo wniesionej w dniu 31 sierpnia 2015 roku reklamacji odbiorcy, można uznać za nieuzasadnione wstrzymania dostarczania paliwa gazowego. Sąd w tym zakresie podziela stanowisko przedsiębiorstwa energetycznego, gdyż jest ono zgodne z treścią art. 6d ust 1 p.e. i uzasadnione w świetle logicznych zasad wykładni, że natychmiastowe rozpoznanie reklamacji, tj przed upływem 3 dniowego terminu na wznowienie dostarczania paliwa, nie uzasadnia wznowienia dostarczania paliwa gazowego po udzieleniu odbiorcy odpowiedzi na reklamację w ciągu tych 3 pierwszych dni. Przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek wznowić dostarczania paliwa gazowego tylko jeśli nie rozpozna reklamacji w ciągu pierwszych 3 dni od jej złożenia.

Natomiast prawidłowo sprzedawca zareagował, na zawiadomienie odbiorcy o wystąpieniu z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu w zakresie wstrzymania dostarczania paliwa gazowego do Prezesa URE, wznawiając dostarczanie paliwa gazowego na podstawie art. 6d ust. 2 p.e.

Zatem w sprawie niniejszej powód nie był zobowiązany do wznowienia dostarczania paliwa na skutek reklamacji odbiorcy, skoro rozpoznał ją przed upływem okresu, po jakim powinien wznowić dostarczanie, podobnie jak nie był zobowiązany do kontynuowania tych dostaw do czasu skierowania sprawy do Prezesa URE.

Na marginesie tylko należy stwierdzić, że stanowisko powoda, że Prezes URE nie był uprawniony do dokonywania rozliczeń między stronami i winien zawiesić postępowanie administracyjne do czasu rozstrzygnięcia sporu stron umowy kompleksowej przez sąd cywilny, to Sąd w składzie niniejszym nie podziela tej argumentacji. W sprawie nie zachodziła konieczność dokonywania pomiędzy stronami rozliczeń, a rozstrzygnięcie sporu sprowadzało się do prostej oceny, czy powód był uprawniony do dokonywania zaliczenia zapłaty na poczet innego długu niż wskazywał na to odbiorca przy dokonywaniu płatności. Jednoznaczna odpowiedź na powyższe, wynikająca wprost z przepisów kodeksu cywilnego, nie wymagała zawieszenia postępowania administracyjnego do czasu rozstrzygnięcia sporu w tym zakresie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd na podstawie art. 479⁵³ §1 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 §1 k.p.c. uznając, iż wobec uwzględnienia powództwa strona powodowa wygrała sprawę w całości. Zasądzone na rzecz strony powodowej koszty obejmowały kwotę 100 zł uiszczoną tytułem opłaty od odwołania od decyzji Prezesa URE, oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 1.440 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w związku z § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października

2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych. O zastosowaniu powołanego Rozporządzenia Min. Sprawiedliwości zadecydowała data wniesienia odwołania od decyzji Prezesa URE, co miało miejsce już po wejściu rozporządzenia w życie, ale jeszcze przed wejściem w życie jego nowelizacji obniżającej wysokość stawek wynagrodzenia.

SSO Małgorzata Perdion – Kalicka